

Lovforslag nr. L 223. Fremsat den 29. april 1987 af ministeren for kulturelle anliggender (H. P. Clausen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed

(Fællesantenneanlægs modtagning fra kommunikationssatellitter m.v.)

§ 1

I lov om radio- og fjernsynsvirksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 571 af 8. august 1986, foretages følgende ændringer:

1. § 3, stk. 1, nr. 3, affattes således:

»3) Udenlandske lyd- og billedprogrammer, der overføres via kommunikationssatellit, og som modtages af et fællesantenneanlæg efter tilladelse i henhold til lov om radiokommunikation.«

2. § 4, stk. 4, ophæves.

3. I § 5, stk. 1, nr. 1, indsættes efter »kabelanlæg«:

»herunder om brugerindflydelse på programvalg i anlæg, der ikke ejes af brugerne.«

§ 2

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Lempelse af fællesantenneanlægs adgang til modtagning af radio- og fjernsynsprogrammer fra kommunikationssatellitter

Lovforslagets hovedformål er gennem en ændring af §§ 3 og 4 i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed at skabe grundlag for en lempelse af adgangen til over danske kabelanlæg at modtage og fordele udenlandske radio- og tv-programmer, der overføres via kommunikationssatellitter. I tilknytning hertil sikres der gennem en ændring af lovens § 5 brugerne i fællesantenneanlæg, hvor anlægget ikke ejes af brugerne selv, indflydelse på programvalget.

Som et led i den politiske aftale om hybridnettet, som blev indgået den 18. december 1984 mellem regeringen og Socialdemokratiet, jf. Folketingsbeslutning om etablering af et hybridnet af 26. februar 1985 (Folketingstidende 1984-85, C sp. 233), har det været forudsat, at fællesantenneanlægs forsyning med programmer fra kommunikationssatellitter som altovervejende hovedregel skal ske via hybridnettet. De eksisterende lovregler på området bygger på denne forudsætning.

Efter § 4, stk. 4, i den gældende lov om radio- og fjernsynsvirksomhed kan der i overensstemmelse hermed i særlige tilfælde gives ejere af fællesantenneanlæg midlertidig tilladelse til oprettelse og drift af modtagestationer for kommunikationssatellitter med henblik på direkte programforsyning af anlægget, såfremt modtagning ikke strider mod planer om programforsyning af anlægget fra det offentlige telenet.

Imidlertid har en række forhold i de seneste år rykket ved grundlaget for disse reglers tilblivelse. Således er prisen på det nødvendige modtageudstyr faldet drastisk. Endvidere er adgangen til at modtage programstof fra kommunikationssatellitter med egen jordstation i en række lande omkring Danmark efterhånden blevet lempet ganske betydeligt. Dette gælder senest både Norge og Forbundsrepublikken Tyskland.

For andre end fællesantenneanlæg (enkelthusstande, hoteller, institutioner m.v.), hvor opsætning af egen jordstation (parabolantenne) til modtagning af TV-programstof fra kommunikationssatellitter alene kræver tilladelse i henhold til § 1 i radiokommunikationsloven, har denne udvikling ført til at stærkt stigende antal ansøgninger. På baggrund heraf opstilledes i november 1986 nogle retningslinier for, i hvilke tilfælde tilladelser til andre end fællesantenneanlæg kan gives. Disse retningslinier har udgangspunkt i bemærkningerne til forslag til lov om radiokommunikation, hvoraf blandt andet fremgår, at det af forskellige grunde vil være nødvendigt at begrænse udstedelsen af tilladelser til tilfælde »hvor det pågældende kommunikationsformål ikke på rimelig måde kan imødekommes med andre midler«. Ifølge retningslinierne vil der derfor som udgangspunkt altid blive givet tilladelse til egen opsætning af modtageudstyr i de tilfælde, hvor en ansøger ikke på rimelig måde kan få de pågældende kommunikationssatellitprogrammer tilbudt via det offentlige telenet.

De meget vide muligheder, som andre end ejere af fællesantenneanlæg dermed har fået for selv at opsætte modtageudstyr for kommunikationssatellitprogrammer, har medført et stærkt ønske om på ny at overveje, om lovgrundlaget for ejere af fællesantenneanlæg på dette område bør ændres.

Den 16. januar 1987 meddelte ministeren for offentlige arbejder, at han sammen med ministeren for kulturelle anliggender og repræsentanter for regeringspartierne samt Socialdemokratiet havde aftalt så hurtigt som muligt at søge indført en lempelse af fællesantenneanlægs adgang til selv at nedtage tv-programmer fra kommunikationssatellitter, men en endelig stillingtagen hertil måtte afvente en nærmere undersøgelse, fordi grundlaget for hybridnettet hermed ville blive afgørende ændret.

Med forslagets ændring af § 3, stk. 1, nr. 3, og forslagets samtidige ophævelse af § 4, stk. 4, skabes der grundlag for en lempelse af adgangen til over danske kabelanlæg at modtage og fordele

udenlandske radio- og tv-programmer, der overføres via kommunikationssatellitter.

Den foreslåede lempelse indebærer, at der fremover i alle tilfælde og uden særlig tidsbegrænsning vil kunne gives tilladelse til sådan modtagning uanset mulighederne for tv-programforsyning fra det offentlige telenet. For modtagning af tv-programstof fra kommunikationssatellitter hos andre end fællesantenneanlæg vil en tilsvarende lempelse blive gennemført. Dette kræver ingen lovændring.

Der stilles fortsat krav om, at der skal indhentes en tilladelse til oprettelse og drift af modtagestationer for kommunikationssatellitter. Overførsel af programstof via kommunikationssatellit er i princippet en lukket teletransport, hvor det påhviler vedkommende teleadministration at medvirke til, at kun den eller de modtagere, som afsenderen har bestemt, modtager det pågældende programstof. Det vil som følge heraf være et vilkår for en tilladelse, at vedkommende programleverandør samtykker i modtagelsen af det pågældende programstof.

Tilladelse vil endvidere kun blive givet, hvis anlægget opfylder typegodkendelseskrav, der er fastsat bl.a. med henblik på at undgå, at anlægget medfører forstyrrelser af andre teletjenester, herunder radiofoni og fjernsyn.

En tilladelse vil ikke indebære sikkerhed for forstyrrelsesfri modtagning af programstof fra kommunikationssatellitter, bl.a. fordi modtagningen foregår i frekvensbånd, som efter internationale aftaler tillige anvendes af eksisterende og fremtidige mobile og faste radiotjenester (radiokæder).

Det vil derfor være en sag for brugeren eller dennes leverandør at træffe foranstaltninger til at reducere eller undgå forstyrrelser. Det er en situation, der også er kendt i andre lande, og der er påvist midler til at reducere og i visse tilfælde helt at undgå sådanne forstyrrelser.

De eksisterende begrænsninger på området udgjorde som nævnt en afgørende forudsætning for den planlagte etablering af hybridnettet. Lovgrundlaget for hybridnettet blev skabt gennem Folketingets vedtagelse den 31. maj 1985 af lovforslag nr. L 186 om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed. (lov nr. 276 af 6. juni 1985). Lovforslaget byggede på den politiske aftale om hybridnettet af 18. december 1984. Da denne aftale på en række punkter afveg fra televirksomhedernes oprindelige planforudsætninger, som var offentliggjort i en rapport af 1. november 1983, udarbejdedes rapporten »Ajourført plangrundlag for tilvejebringelse af hybridnettet« af maj 1985. Sidstnævnte rapport angiver, på hvilken måde hybridnettets

etablering kunne realiseres i lyset af det med den politiske aftale om hybridnettet fastlagte grundlag. Rapporten indeholder blandt andet en vurdering af virkningerne af de ændrede forudsætninger. Det fremgår således, at de helt afgørende markedsmæssige forudsætninger for hybridnetter er

- at fællesantenneanlægs forsyning med programmer fra kommunikationssatellitter som altovervejende hovedregel skal ske via hybridnettet,
- at televirksomhederne har eneret på langdistancefremføring af radio- og tv-programmer over kommunegrænserne, samt
- at der gennem den nødvendige planlægning sikres et lovmæssigt grundlag for fastlæggelsen af fællesantenneanlægs netstruktur og udstrækning.

Den overordnede tidsramme for hybridnettets etablering var fastlagt til 6 år, og det ajourførte plangrundlag var baseret på den hidtige forudsætning om en gradvis voksende tilslutning fra 30 pct. til 60 pct. over en seksårig periode i de områder, hvor nettet etableredes.

Endelig fremgår det af pkt. 1 i den politiske aftale om hybridnettet, »at senest efter 3 år skal udbygningsrammen vurderes og om fornødent justeres under hensyntagen til, i hvilket omfang de fastlagte forudsætninger, navnlig tilslutningstakten, er opfyldt, medmindre forligspartierne bliver enige om at søge hybridnettet gennemført på ændrede vilkår.«

Som det fremgår af indledningen til den politiske aftale om hybridnettet af 18. december 1984, er formålet med at etablere hybridnettet at få skabt mulighederne for den langsigtede udvikling og etablering af et landsdækkende bredbåndsnat.

Midlerne hertil er *for det første* den fastlæggelse af forholdet mellem det offentlige telenet og fællesantenneanlæggene, som er formålet med den lokale planlægning af fordelingsnettene i de enkelte kommuner, den såkaldte signalfordelingsplanlægning. Gennem denne planlægning opstilles rammerne for den fremtidige lokale udbygning af forbindelsesnettene. Dette gælder det lyslederbase-rede FN1-net, som anlægges og drives af den regionale televirksomhed som en del af det offentlige telenet. FN1-nettet angiver udstrækningen af det lyslederbaserede fordelingsnet fra en eller flere centraler i kommunen til et antal hovedfordelingspunkter, HF-punkter. Også FN2-nettets planlægning, som angiver, på hvilken måde eksisterende og kommende fællesantenneanlæg kan tilsluttes det offentlige telenet i HF-punkterne, er omfattet af signalfordelingsplanlægningen. FN2-nettet er

ikke omfattet af televirksomhedernes monopolområde, idet der for dette net gælder de samme regler for ejerforhold og drift som dem, der gælder for fællesantenneanlæg. Gennem signalfordelingsplanlægningen opstilles rammerne for den langsigtede anlægsmæssige etablering i kommunerne. Det er værd at understrege, at udbygningen først etableres i takt med, at televirksomheden konstaterer den fornødne lokale efterspørgsel efter programmer fra hybridnettet. *Det andet middel* til fremme af den langsigtede bredbåndsudvikling er den etablering af bredbåndskapacitet i det almindelige telenet, som hybridnettets etablering giver anledning til. Det er i den politiske aftale om hybridnettet fastlagt, at udbygningen skal styres af efterspørgslen og være økonomisk selv bærende.

Den med lovforslaget foreslåede lempelse af fællesantenneanlægs adgang til egen modtagning af radio- og tv-programstof fra kommunikationssatellitter nødvendiggør som nævnt, at grundlaget for hybridnettet justeres. Forhandlinger mellem ministeren for offentlige arbejder, ministeren for kulturelle anliggender og repræsentanter for de politiske partier bag hybridnettet (regeringspartierne og Socialdemokratiet) har ført til det som *bilag 2* vedlagte forhandlingsresultat af 27. marts 1987. Det fremgår heraf, at televirksomhedernes engagement i hybridnettet forudsættes tilrettelagt i overensstemmelse med resultaterne af den undersøgelse af behovet for justering af grundlaget for hybridnettet, som er offentliggjort i et notat herom af 13. februar 1987. Det fremgår af *bilag 3*, hvorledes televirksomhedernes fremtidige engagement i hybridnettet herefter vil være tilrettelagt.

2. Brugerindflydelse og mindretalsbeskyttelse i fællesantenneanlæg

Der er mellem regeringen og Socialdemokratiet enighed om, at der skal gennemføres lovgivning, der bemyndiger ministeren for offentlige arbejder til at fastsætte regler, der sikrer brugerne i fællesantenneanlæg, som ikke ejes af brugerne selv, indflydelse på programvalget.

Der er endvidere enighed om, at ministeren for offentlige arbejder udarbejder et sæt vejledende retningslinier til afstemningsmetoder med henblik på at sikre mindretalsbeskyttelse i forbindelse med beslutningen om programvalg i fællesantenneanlæg.

Der er endelig enighed om, at der skal gennemføres lovgivning, hvorefter der som led i sikringen af et afbalanceret programudbud i kabelanlæg, i anlæg med 9 kanaler og derover skal stilles 1 kanal til rådighed for lokale fjernsynsprogrammer,

der udsendes i det pågældende lokalområde i henhold til tilladelse efter lovgivningen herom. Forslag herom vil blive fremsat som ændringsforslag til forslaget til lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed (lokal radio- og fjernsynsvirksomhed) (L 199).

Man vil følge udviklingen med hensyn til programudbudet i kabelanlæg, men finder ikke på nuværende tidspunkt, at der er behov for etablering af et særligt kabelnavn til varetagelse af opgaver på dette område.

3. Med hensyn til *lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser* henvises til *bilag 4*.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Ændringen af § 3, stk. 1, nr. 3, er en konsekvens af ophævelsen af den gældende lovs § 4, stk. 4.

Til nr. 2

Ophævelsen af § 4, stk. 4, er en konsekvens af, at der fremtidig vil kunne meddeles ejere af fællesantenneanlæg tilladelse til oprettelse og drift af modtagestationer til modtagning fra kommunikationssatellitter, uden hensyn til om dette strider mod planer om forsyning af det pågældende fællesantenneanlæg via det offentlige telenet (hybridnettet). Tilladelse til fællesantenneanlægs egen modtagning af programstof fra kommunikationssatellitter vil som hidtil skulle gives i henhold til den almindelige regel i § 1 i lov om radiokommunikation.

Til nr. 3

Det er hensigten med forslaget om ændring af § 5, stk. 1, nr. 1, at tilvejebringe hjemmel for, at ministeren for offentlige arbejder kan fastsætte regler, der sikrer brugerne indflydelse på beslutninger om programvalg i fællesantenneanlæg og andre kabelanlæg, hvor anlæggene ejes af andre end brugerne selv.

For så vidt angår anlæg, der tilhører televirksomhederne, findes regler i bekendtgørelse nr. 472 af 10. november 1985 om etablering af et hybridnet m.v.

Herudover vil de nødvendige regler blive fastsat i samarbejde med de ministerier, hvis forretningsområde vil blive berørt. Der vil i forbindelse med udarbejdelsen blive taget kontakt til organisationer, som repræsenterer brugere af fællesantenneanlæg.

Bilag til f.t.l. vedr. radio- og fjernsynsvirksomhed

Bilag 1

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

1. § 3, stk. 1, nr. 3, affattes således:

»3) Udenlandske lyd- og billedprogrammer, der overføres via kommunikationssatellit, og som modtages af et fællesantenneanlæg efter tilladelse i henhold til lov om radiokommunikation.«

§ 3. Fællesantenneanlæg og andre kabelanlæg til fordeling af lyd- og billedprogrammer til lokaler, som anvendes til privat beboelse, må kun benyttes til fordeling af:

- 1) Danmarks Radios programmer og andre danske programmer, som spredes ved hjælp af radioanlæg i overensstemmelse med § 1.
- 2) Udenlandske lyd- og billedprogrammer, som kan modtages direkte på frekvenser, der er bestemt til radiospredning, eller som fremføres til anlægget af generaldirektoratet for post- og telegrafvæsenet eller et telefonselskab, herunder også programmer, som overføres via kommunikationssatellitter med henblik på viderefordeling i fællesantenneanlæg og andre kabelanlæg.
- 3) Udenlandske lyd- og billedprogrammer, der overføres via kommunikationssatellit, og som modtages af et fællesantenneanlæg efter midlertidig tilladelse i henhold til § 4, stk. 4.

2. § 4, stk. 4, ophæves.

§ 4. — — —

Stk. 4. Ministeren for offentlige arbejder kan i særlige tilfælde give ejere af fællesantenneanlæg midlertidig tilladelse til oprettelse og drift af modtagestationer for kommunikationssatellitter til programforsyning af vedkommende fællesantenneanlæg, såfremt modtagning ikke strider mod planer om programforsyning af anlægget fra det offentlige telenet.

3. I § 5, stk. 1, nr. 1, indsættes efter »kabelanlæg«:

», herunder om brugerindflydelse på programvalg i anlæg, der ikke ejes af brugerne.«

§ 5. Ministeren for offentlige arbejder fastsætter forskrifter om oprettelse og drift af fællesantenneanlæg og andre kabelanlæg til fordeling af lyd- og billedprogrammer til lokaler, der anvendes til privat beboelse. I forskrifterne kan der fastsættes bestemmelser om følgende forhold:

- 1) Tilladelse til oprettelse, udbygning, indretning og benyttelse af fællesantenneanlæg og andre kabelanlæg.

Bilag 2

Den 27. marts 1987

Ministrene for offentlige arbejder og for kulturelle anliggender meddeler:

Resultatet af de politiske drøftelser om justering af grundlaget for hybridnettet

Efter forhandlinger mellem ministeren for offentlige arbejder, ministeren for kulturelle anliggender og repræsentanter for partierne bag hybridnettet (Socialdemokratiet og regeringspartierne) er der i dag opnået enighed om følgende:

1. Alle fællesantenneanlæg og andre vil fremtidig kunne få tilladelse til egen modtagning af radio- og tv-programstof fra kommunikationssatellitter.
2. Televirksomhedernes fremtidige engagement i hybridnettet tilrettelægges i overensstemmelse med afsnit III i notat af 13. februar 1987 om justering af grundlaget for hybridnettet*). Der er samtidig enighed om, at den i den politiske aftale om hybridnettet af 18. december 1984 forudsatte revurdering af forudsætningerne herefter er gennemført.
3. Med henblik på en yderligere konkretisering af afsnit IV.3. om den langsigtede bredbåndsudvikling i notatet af 13. februar 1987*) udarbejder televirksomhederne en årlig status for den planlagte etablering af bredbåndskapacitet i telenettet, første gang pr. 1. december 1987. Parterne lægger i den forbindelse afgørende vægt på, at erhvervslivets muligheder for betjening med bredbåndstjenester fremmes mest muligt over hele landet. Ved udgangen af 1991 forudsættes den målsætning opfyldt, at alle behov for bredbåndstransmissionskapacitet kan opfyldes med 3 måneders varsel. I takt med, at bredbåndskapacitet stilles til rådighed i form af offentlige teletjenester, forudsættes takseringen at være stedsuafhængig.

Televirksomhederne pålægges for ministeren for offentlige arbejder at forelægge alle tilfælde, hvor en given bestilling af en bredbåndsforbindelse har måttet afslås på grund af manglende netkapacitet.

4. Der sikres brugerne i fællesantenneanlæg, hvor anlægget ikke ejes af brugerne selv, indflydelse på programvalget.
5. Ministeren for offentlige arbejder udarbejder et sæt vejledende retningslinier til afstemningsmetoder med henblik på at opnå mindretalsbeskyttelse i forbindelse med beslutningen om programvalg i fællesantenneanlæg.
6. Som led i sikringen af et afbalanceret programudbud i kabelanlæg er parterne enige om, at der i anlæg med 9 kanaler og derover skal stilles en kanal til rådighed for lokale fjernsynsprogrammer, der udsendes i det pågældende område i henhold til tilladelse efter lovgivningen herom. Parterne vil i øvrigt følge udviklingen med hensyn til programudbudet i kabelanlæg, men finder ikke på nuværende tidspunkt, at der er behov for etablering af et særligt kabelnævn til varetagelse af opgaver på dette område.
7. Regeringen fremsætter i indeværende folketingssamling forslag til ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed med henblik på gennemførelse af de under 1, 2, 4 og 6 aftalte forhold.
8. Med henblik på gensidig orientering, herunder behandling af de under pkt. 3 omtalte forhold, indkalder ministeren for offentlige arbejder mindst en gang om året repræsentanter for partierne bag hybridnettet til møder herom.

*) Notatets indhold er indarbejdet i bilag 3.

Bilag 3

Televirksomhedernes fremtidige engagement i hybridnettet

Programudbudet

Udbudet fra hybridnettet vil være sammensat af danske programmer (landsdækkende, regionale og lokale), nabolandenes programmer, programmer fra kommunikationssatellitter og (kommende) programmer fra DBS-satellitter, samt eventuelt kommende særlige kabel-tv programmer.

Programmerne vil kunne afsættes enkeltvis, og programleverancen sammensættes efter antenneforeningernes eget valg blandt de mulige programmer.

Taksterne for tilslutning

For danske programmer og nabolandsprogrammer kan programmernes pris variere mellem kommunerne, men som udgangspunkt er prisen pr. abonnent den samme af HF-punkt inden for den enkelte kommune.

Der skal kunne ydes forskellige former for rabat på disse takster (f.eks. mængderabatter, introduktionsrabatter og rabatter på udenlandske programmer, som antenneforeningerne selv kan modtage).

Televirksomhederne kan som nævnt afsætte programmerne enkeltvis. Priserne fastsættes således, at der prismæssigt er et incitament for fællesantenneforeningerne til at aftage et passende antal programmer (mængderabat på antal solgte programmer). For nabolandsprogrammer solgt enkeltvis kan prisen pr. program tilpasses lokale forhold. For eksempel er der behov for at kunne sælge de vesttyske programmer enkeltvis til lavere priser i Kolding end i Ålborg og tilsvarende med svenske programmer i Øst- og Vestdanmark. Ved afsætning af enkeltprogrammer skal prisen pr. program for eventuel rabat dog som udgangspunkt være den samme af HF-punkt inden for en kommune.

Også for de øvrige programmer (programmer fra kommunikationssatellitter, kommende DBS-programmer samt eventuelle kabel-tv-programmer) gælder, at der er behov for en markedsrettet tilpasning i hvert enkelt tilfælde. Dette må anses for en absolut nødvendighed, ikke mindst fordi omkostningerne

pr. abonnent ved fællesantenneanlæggenes egen nedtagning af satellitprogrammer vil afhænge af størrelsen af fællesantenneanlægget, det vil sige antallet af tilknyttede abonnenter. Kun gennem en fuldstændig konkurrencebestemt prisfastsættelse på dette område kan tilskyndelsen til, at antenneforeningerne vil aftage disse programmer fra hybridnettet, opretholdes.

I praksis vil ovenstående takstprincipper betyde, at de regionale televirksomheder får mulighed for at fastsætte prisen for den ønskede programforsyning efter den aktuelle markedssituation. Der vil således kunne forekomme prisforskelle inden for den enkelte kommune, som er begrundet i lokale forhold.

Geografisk dækningsområde og udbygnings-takt

Med udgangspunkt i de eksisterende markedsområder fastlægger de regionale televirksomheder et område, hvori programforsyning vil blive tilbudt frem til udgangen af 1988. I dette egentlige markedsområde gælder den hidtidige målsætning om, at fællesantenneanlæg i bymæssige områder med mindst 250 husstande skal have mulighed for programforsyning fra det offentlige telenet, forudsat at det økonomiske grundlag herfor er til stede.

For hver enkelt virksomhed omfatter det nævnte, egentlige markedsområde følgende andele af det samlede marked:

	Andel af antal kommuner i virksomhedens område	Andel af husstande i det hidtidige markedsområde
KTAS:	40%	75%
JT:	32%	63%
FT:	30%	65%
TS:*)		

*) I Tele Sønderjyllands område påbegyndes udbygningen af hybridnettet primo 1989.

Den hastighed, hvormed det egentlige markedsområde vil blive udvidet, vil afhænge af tilslutningens omfang og tilslutningstakten i

de områder, hvor forsyningen er eller vil blive etableret frem til udgangen af 1988. Hermed opnås sikkerhed for, at forudsætningerne om efterspørgselstyret udbygning og fuld brugerbetaling kan opfyldes.

Den nævnte markedsmæssige opdeling af televirksomhedernes områder er ikke til hinder for, at fællesantenneanlæg beliggende i kommuner, som endnu ikke er omfattet af det egentlige markedsområde, som en midlertidig foranstaltning kan programforsynes fra det offentlige telenet. Taksten for tilslutning fastsættes i hvert enkelt tilfælde. Først når den pågældende kommune inddrages under det egentlige markedsområde, træder principperne for takstfastsættelsen inden for markedsområdet i kraft.

Udskillelse af de regionale televirksomheders aktiviteter på konkurrenceområderne

Televirksomhederne anlægger og driver det overordnede telenet til og med FN1-nettet, dvs. frem til HF-punkterne, som samtidig angiver grænsefladen mellem telenettet og konkurrenceområdet.

Televirksomhedernes kundevedtede aktiviteter vedrørende salg af tilslutninger og anlæg og drift af FN2-strækninger og fællesantenneanlæg varetages af de særlige kabel-tv-enheder i virksomhederne.

Set fra kundeside er forholdene de samme som i dag.

Den angivne udsondring af konkurrencemæssige aktiviteter indebærer, at de almindelige vilkår for televirksomhedernes engagement på konkurrenceområder, hvorefter det sikres, at de konkurrencemæssige aktiviteter økonomisk og organisatorisk holdes adskilt fra televirksomhedernes aktiviteter på monopolområdet, hermed kan lægges til grund for hybridnettet.

Ved den angivne tilrettelæggelse af forholdet mellem televirksomhed og særskilt kabel-tv-enhed opnås tillige, at televirksomhedens leverance af tv-programstof kan sidestilles med andre offentlige teletjenester som en slags offentlig tv-programforsyningstjeneste.

Grundlaget for takstfastsættelsen

Ved at behandle televirksomhedernes leverance af tv-programstof som en slags offentlig tjeneste inden for det egentlige markedsområde opnås, at taksterne kan baseres på

kapacitetsanvendelsen i det pågældende område.

Televirksomhedernes investeringer til bredbåndsformål uden for hybridnettets egentlige markedsområde indregnes ikke i taksterne, før disse områder indgår i det egentlige markedsområde.

Det vil fortsat gælde, at televirksomhedernes engagement i hybridnettet økonomisk skal hvile i sig selv med fuld brugerbetaling. Dette er baggrunden for, at tjenestens geografiske udstrækning nødvendigvis løbende må tilpasses dens økonomiske bæreevne. Dette indebærer som tidligere nævnt, at den videre udbredelse af hybridnettet efter 1.1.1989 vil bero på, hvor stort et afkast hybridnettet som tjeneste må forventes at kunne skabe, et forhold som vil blive påvirket afgørende af tilslutningstakten i løbet af de første par år.

Den tekniske fleksibilitet

Tilvejebringelsen af den nødvendige transmissionskapacitet i telenettet nødvendiggør, at de hidtidige anlægsmæssige forudsætninger for hybridnettets lag I og II revideres med henblik på en teknisk/økonomisk optimering ud fra de nye markedsvilkår.

Med hensyn til lag I aftales de nødvendige reduktioner i fjernnettets opbygning mellem Statens Teletjeneste og de regionale televirksomheder.

Også etableringen af kapacitet til tv-formål i lag II, det mellemcentrale net, forudsættes reduceret og tilpasset de nye markedsvilkår, idet satellitprogrammerne ikke nødvendigvis skal langdistancefremføres i hele markedsområdet.

Hvad angår det lokale fordelingsnet 1, FN1-nettet, nødvendiggør den ændrede markedssituation også større fleksibilitet, hvilket skal ses i sammenhæng med nødvendigheden af at gøre signalfordelingsplanlægningen tilsvarende fleksibel. Herved opnås, at tilrettelæggelsen af forsyningen fra hybridnettet kan tilpasses lokale forhold.

Ved leverance af programmer fra satellitter skal televirksomhedernes kabel-tv-enheder have mulighed for i hvert enkelt tilfælde at kunne vælge den mest hensigtsmæssige løsning. Ønsker f.eks. kun ét blandt flere fællesantenneanlæg under et HF-punkt satellitprogrammer fra hybridnettet, skal kabel-tv-enhe-

den have mulighed for at etablere modtageudstyret ved det pågældende fællesantenneanlæg. Ønsker flere fællesantenneanlæg de samme satellitprogrammer fra hybridnettet, kan modtageudstyret placeres mere centralt i kommunen, og forsynes der i flere nabokommuner, kan modtageudstyret trækkes længere ind i det offentlige telenet.

Televirksomhedernes engagement på fællesantenneområdet

Siden 1981 har televirksomhederne haft mulighed for at eje og drive fællesantenneanlæg. Der har i den forbindelse været indført en særlig ordning, hvorefter Ministeriet for Offentlige Arbejder som led i behandlingen af ansøgninger om oprettelsestilladelse har skullet godkende, at televirksomhedens engagement i det enkelte anlæg på ansøgningstidspunktet var en særskilt, økonomisk rentabel foranstaltning.

Erfaringsmæssigt beslutter mange husstande sig først til at tilslutte sig et fællesantenneanlæg, når dette er etableret. Det må derfor anses for helt nødvendigt, at denne specielle kontrolform fremover afløses af det almindelige tilsyn, som televirksomhederne er underkastet hvad angår deres aktiviteter på konkurrenceområderne. Hermed opnås, at den regionale televirksomheds særlige kabel-tv-enhed fremover vil kunne beslutte at etablere fællesantenneanlæg uden først at have dokumentation for tilstrækkelig brugertilslutning. Dette vurderes at ville fremme etableringen af fællesantenneanlæg i områder, hvor sådanne ikke findes. Beslutninger om etablering af fællesantenneanlæg vil fortsat skulle baseres på forretningsmæssige overvejelser.

Signalfordelingsplanlægningen

Signalfordelingsplanlægningen forudsættes opretholdt, hvilket indebærer, at rammerne for den lokale netudbygning hermed vil være fastlagt. Ved fremtidige tilladelser til sammenslutning af fællesantenneanlæg, blandt andet med henblik på fællesudnyttelse af eget modtageudstyr til programstof fra satellitter, vil eksisterende planer som hidtil skulle indgå i grundlaget herfor.

Imidlertid er der behov for at kunne tilpasse planlægningen til aktuelle forhold i de enkelte kommuner.

De hidtidige planer angiver, hvorledes programforsyningen med det fulde programtilbud (20 eller 24 tv-programmer) kan realiseres. Imidlertid har mange byanlæg fortsat begrænset kanalkapacitet. Planlægningen bør derfor kunne tilrettelægges herefter, således at programforsyning med et lavere antal programmer kan indgå i en foreløbig planlægning.

Først når det samlede antal efterspurgte programmer svarer til det i planen/den foreløbige plan fastlagte programantal, og der i forsyningsområdet er den tilstrækkelige efterspørgsel, forpligtes televirksomheden til at anlægge de pågældende HF-punkter. F.eks. kan et byanlæg med en kanalkapacitet på op til 9 programmer mest hensigtsmæssigt programforsynes fra ét HF-punkt, selvom planen baseret på det fulde programtilbud angiver f.eks. 5 HF-punkter. Planens 5 HF-punkter repræsenterer en samlet teknisk/økonomisk optimal løsning i kommunen, såfremt anlæggets kapacitet udvides. Men televirksomheden skal som nævnt ikke kunne forpligtes til at anlægge HF-punkter i overensstemmelse med planen, med mindre byanlægget aftager det i planen forudsatte antal programmer fra hybridnettet. I modsat fald påføres televirksomheden et økonomisk tab, idet den i planen forudsatte anlægsbesparelse for byanlægget ved ombygningen ikke modsvares af en indtægtsstigning for televirksomheden gennem afsætningen af et øget antal programmer til anlægget.

Den eneste ændring af planlægningen er den foreslåede mulighed for faseopdeling. Planlægningens indhold (FN1-net, HF-punkter og FN2-net) bibeholdes.

De grundlæggende principper for hybridnettet

De mellem regeringen og Socialdemokratiet aftalte rammer for televirksomhedernes fremtidige engagement i hybridnettet bygger fortsat på, at televirksomhederne har eneret på langdistancefremføring af programmer over kommunegrænsen, og at de øvrige grundlæggende principper for hybridnettets etablering opretholdes, dvs. princippet om efterspørgselsstyret udbygning og fuld brugerfinansiering.

Der er, jf. pkt. 2 i bilag 2, mellem regeringen og Socialdemokratiet enighed om, at den revurdering af grundlaget for hybridnettet,

som er forudsat i den politiske aftale om hybridnettet, er gennemført, idet der ikke herefter skønnes at være behov for yderligere ændringer af vilkårene for televirksomhedernes engagement på området.

Netudbygningen

Televirksomhedernes etablering af bredbåndskapacitet til tv-formål vil fortsat finde sted som led i telenettets modernisering. Den forudsatte og helt nødvendige fleksibilitet i kapacitetsudbygningen indebærer imidlertid, at måden, hvorpå de opstillede rammer udfyldes, bliver en anden, og at etableringsfasen vil blive udstrakt tidsmæssigt. Hybridnettets etablering vil i højere grad end oprindeligt forudsat finde sted »fra nedenunder«, men gennem den foreslåede styrkelse af afsætningsmulighederne og gennem kravet om, at hybridnettet fortsat skal være økonomisk selv bærende, sikres, at den nødvendige kapacitetstilvejebringelse finder sted på teknisk og økonomisk optimal måde.

Den langsigtede bredbåndsudvikling

Den igangværende modernisering af telenettet gennem bl.a. nedlægning af lyslederkabler fortsætter. Herved sikres, at mulighederne for at kunne tilbyde erhvervslivet nye bredbåndstjenester øges. Men det må på den anden side understreges, at de ændrede markedsvilkår for hybridnettet indebærer, at den tidsmæssige fremskyndelse af etablering af lyslederkapacitet til samtlige kommuner, som lå i det hidtidige plangrundlag, ikke længere anses for mulig. Dette indebærer imidlertid ikke, at erhvervslivet i de tyndt befolkede egne, hvor hybridnetforsyning med tv-programmer ikke bliver mulig de første år, heller ikke vil få stillet bredbåndskapacitet til rådighed til andre teleformål. Sidstnævnte mulighed etableres nemlig i takt med telenettets generelle udbygning. Men den forsinkelse af tv-programforsyningen via telenettet, som følger af de ændrede markedsvilkår, betyder, at de fordele, som oprindeligt var indkalkulerede ved den samtidige kapacitetsetablering til tv- og andre teleformål i telenettet, kun kan høstes i takt med, at fællesantenneanlæg i stadig flere kommuner tilsluttes hybridnettet. For de kommuner, som først på længere sigt bliver inddraget i det egentlige markedsområde, betyder ændringen, at mulighederne for tv-forsyning fra hybridnettet på »standard-vilkår« udskydes. Hvor lang tid, beror som tidligere nævnt på, hvor økonomisk bæredygtigt televirksomhedernes engagement på området viser sig at være.

Som det fremgår af pkt. 3 i det som bilag 2 til lovforslaget vedlagte forhandlingsresultat, forudsættes televirksomhederne at udarbejde en årlig status for den planlagte etablering af bredbåndskapacitet i telenettet, første gang pr. 1. december 1987. Parterne lægger i den forbindelse afgørende vægt på, at erhvervslivets muligheder for betjening med bredbåndstjenester fremmes mest muligt over hele landet.

Ved udgangen af 1991 forudsættes den målsætning opfyldt, at alle behov for bredbåndstransmissionskapacitet kan opfyldes med 3 måneders varsel.

I takt med, at bredbåndskapacitet stilles til rådighed i form af offentlige teletjenester, forudsættes takseringen at være stødsuafhængig.

Det pålægges televirksomhederne for ministeren for offentlige arbejder at forelægge alle tilfælde, hvor en given bestilling af en bredbåndsforbindelse har måttet afslås på grund af manglende netkapacitet.

Det pålægges televirksomhederne for ministeren for offentlige arbejder at forelægge alle tilfælde, hvor en given bestilling af en bredbåndsforbindelse har måttet afslås på grund af manglende netkapacitet.

Bilag 4

Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser

De statslige investeringer i forbindelse med hybridnettets etablering vedrører fremføringen af nabolandsprogrammerne til en række termineringspunkter (lag I), der anlægges og drives af Statens Teletjeneste for de regionale televirksomheder på entreprenørbasis. Disse investeringer vil således ikke belaste statsbudgettet. Desuden omfatter de

statslige investeringer etableringen af det mellemcentrale net (lag II) og de lokale fordelingsnet (FN1 og FN2) i Tele Sønderjyllands område.

Under forbehold for den efterspørgselsstyrede netudbygning, forventes de statslige investeringer at beløbe sig til 90-110 mill. kr. i perioden 1987-96:

Mill. kr.	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96
Lag I.....	6	11	14	7	0	0	0	0	0	0
Lag II + FN1-net	0	0	4	5	1	1	1	1	1	1
FN2-net	0	0	6	7	11	3	2	2	3	4
I alt	6	11	24	19	12	4	3	3	4	5

De statslige investeringer i hybridnettets lag I har frem til 1987 udgjort 5,5 mill. kr.